

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. — Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 6 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnistvo je v Gospodskih ulicah št. 12. — Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani 12. januarja.

Čule so se že razne misli, kako bi se najbolje označilo toli slavljenost devetnajsto stoletje. Nekateri so nasvetovali, da bi se mu reklo stoletje narodnih bojev in razvoja narodnih individualnosti; drugi so mu prisodili pridevek: papirnato stoletje, kajti papirja proizvaja se v nečuvnih množinah, papirnati so bankovci, papirnati razni drugi predmeti, v Ameriki celo kolesa pri železničnih vozovih. Tretji pravijo: Devetnajsto stoletje je stoletje železnic, telegrafa, telefona in drugih taci iznajdba, ki so stari naši zemlji preobrazile lice in svežega kisika napeljale v človeško družbo.

Poleg vseh teh pa ima še drugih ljudij, ki bi naše stoletje radi imenovali železno dobo, dobo militarizma, vojašnic, dobo splošne reakcije, drugi, slabo popravljeni ponatis srednjega veka, dobo velikih bremen, a malih pravic, dobo raznih pušk in kalibrov.

Poslednji naslov ima gotovo veliko záse. Puške in njih kalibri se menjavajo kakor dnevi v pratiki in velika bila bi naloga, ko bi kdo hotel pristno popisati, koliko genialnosti in truda potratilo se je v to, da se izumi najgroznejše orožje. Tehniški naše dobe duh je nervozno delaven in vsak njegov proizvod, vsak njegov umotvor daleč prekaša vse, kar se je pred njim rabilo, pred njim občudovalo.

Kolik razloček mej 1848. l., ko so vojaki naši nosili pod svojim lelečnjakom še po 60, kakor kurja jajca debelih krogel in 1859. l., ko so se prvič na bojišči pojavili Napoleona III. glasoviti risani topovi! A malo let pozneje, 1866. l. vidimo ves nov prizor! Na francoskem puška chassépotka, v Prusiji pa Dreysejev „Zündnadelgewehr“! Po bitki pri Sadovi zasluli so poleg pruskih učiteljev, najbolj puškariji in razne sisteme poganjale so iz tal, kakor vrbe ob potoku. A kje je sedaj nekdanji toli slavna chassépotka in pruska iglovka? Davno jima je že potekla usoda in danes mej starim železjem pri kakem starinarji preiščujeta, koliko milijonov je stal njihov porod in kako kratka je bila slava njihova.

Vsa doba od 1866. l. je nepretrgana vrsta novih sistemov in eksperimentov. Iznajda iznajdbo

pod, vsaka zahtevajoč ogromne vsote, vsaka trajajoč le kratko dobo. Jedva dobil je vojak izvrstno puško ostragušo in se je uvežbal ž njo, že je postala zastarela, kajti mehaniki, puškariji in vojaški tehniki izumili so mej tem že kaj novega, dovršenejšega, hitrejši in gotovejši strel.

Dan danes vlada puška repetirka, na Angleškem in v Ameriki že precej let poznata, pri nas pa udomačena še le izza poslednje rusko-turške vojne, v kateri je zlasti pri Plevni igrala grozno ulogo, pozneje pa tudi pri naši okupaciji v Bosni in Hercegovini. Tudi repetirka ima razne sisteme. Dočim je še pred par leti kaliber 11 millimetri zmatral se uzornim, znižal se je danes že na 8 in celo na 7.5 millimetra in povsod se z največjo hitrostjo in z natezanjem vseh sil delajo osemmillimeterske repetirke. Vsak svoje repetirke hvali, toda ako primerjamo razne glasove, zdi se nam, da imajo Francozje najboljšo puško in najboljši smodnik, ki ne prouzročuje niti dima niti poka.

A tudi francoska Lebelova puška še ni na vrhuncu dovršenosti. Repetirka, s katero bodo oboroženi angleški vojaki, ima tako droben kaliber, da se pri njej svinčeni projektili niti nabiti ne morejo. Delali so mnogo poskušanj z raznimi kovinami in legurami, naposled pa so se veččaki zjedini v tem, da je najboljši projektil — od nikla. (Nickel.)

Nova ta niklova krogla je mnogo lažji od svinčenk, vojaki torej ne bodo tako obremenjeni, kakor s svinčenkami, tudi imajo niklove krogle večjo prodorno silo od svinčenk. Napočila je torej doba niklova. Nikl je sicer mnogo dražji od svinca, a ni dvojbe, da bode nova iznajba našla posnemovalcev na evropski celini in nadejati se nam je novih eksperimentov, ako ne bodemo rajši pridružili se velikima državama, Ameriki in Rusiji, ki mirno gledata mrzlične napore drugih velesil v prirejevanji raznih repetirk.

Kaj je modreje, uvaževati napredek novodobne vojne tehnike in za sosedi ne zaostajati, ali pa držati se jedne sisteme, o tem izrekla se bode sodba še le na bojišči, ko bode razsojal najboljši kritik — uspeh. Izvestno pa vse sedanje sisteme še nemajo nič absolutno stalnega, ker duh človeški ne miruje in nam vsak dan donaša kako novo iznajdbo,

ž njo pa novih pri sedanjem resnobnem položaji neizogibnih bremen.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 12. januarja.

Že prvi dan v **ogerske** zbornici poslancev bila ostra debata o novem vojnem zakonu. Ker je opozicija napadala razne določbe vojnega zakona in najnovejši ukaz naučnega ministra glede intenzivnejšega učenja nemščine, sta že v prvi seji brambeni in naučni minister poprijela besedo. Prvi je z vojaškega stališča in ozirajoč se na sedanji negotovi evropski položaj zagovarjal novi zakon. Naučni minister je v precej dolgem govoru zagovarjal svoj ukaz. Mej drugim je celo rekel, da je Oger še boljši, če nemški zna. Njegov govor ni našel nikakega odobravanja mej državnozborsko večino in vzbudil živahno ugovarjanje mej opozicijo. V zbornici se je jasno videlo, da novi naučni minister s svojo veliko skrbjo za nemščino zgublja zaupanje naroda in zastopnikov njegovih. Če ga v kratkem ne bodo vrgli, imel se bode zahvaliti le temu, da se sedanja državnozborska večina boji vreti Tiszovo ministerstvo. Ko bi Tisza bil pripravljen žrtvovati ga, bi se ne držal niti štiriindvajset ur ne. — Vlada si mnogo prizadeva, da bi pripravila večino, da glasuje za vojni zakon. Odlični člani državnozborske večine imajo tehtne pomisleke proti novemu vojnemu zakonu, pred vsem se jim zdi, da nov vojni zakon krati tudi ustavne pravice.

Vnanje države.

Radikalci **srbški** so sedaj jako nevoljni, da kralj ni odpustil ministerstva. Glasovali so za ustanovo pred vsem zatagadel, da pridejo sami na vladno krmilo. Radikalci tudi predobro vedo, da sedanja vlada ni sposobna, da bi izvajala svobodomiselnost. — Sedanje ministerstvo se bode v kratkem nekoliko premenilo. Vladan Gjorgjevič bode postal trgovski, Popović pa naučni minister. Minister javnih del bode tudi dal demisijo, kdo pride na njegovo mesto se še ne ve. Tako prenovljenje vlade pa nema dosti pomena. Dokler ostane Kristić minister-ski predsednik, bode se v Srbiji reakcionarno vladalo, bodi ustava še tako liberalna.

Vest, ki so jo bili najprej raztrosili nemški in poljski listi, da **Rusija** hoče na Visli napraviti vojno brodovje, je časniška raca. Ruska vlada je le vprašala lastnike ladij na Visli in Njemenu, koliko bi zahtevali, da jej dajo svoje ladje na razpolaganje, ko bi le prišlo do vojne. Izmišljene so pa

LISTEK.

Nedeljsko pismo.

Poznal sem starega godca, ki je često zatrjeval: „Nikdar se mi še ni tako dobro godilo, kakor na tem svetu!“ In res je tako. Če ima človek v tej solzni dolini še toliko križev in težav, kaj je to proti neizogibni usodi, ki ga čaka, ko se zapro groba vrata in ko so mu prijatelji in znanci vrgli zadnje prsti. Tedaj polasti se ga kritika, dobra ali pa slaba. Ta pove preveč, oni premalo, vsaki pa tako da bi se pokojnik z vsemi štirimi branil, ko bi se mogel.

V Nemcih je taka smrtna ptica Ludovik August Frankl, ki jedva čaka, da je kdo zatisnil svoje oči. Tedaj zaleskečejo se mu kakor samega fosforja sicer mrtve oči in pokojnika mrevvari brezozirno, s posebno slastjo. Da se umrlega velmoža ali vsaj dozdevno veličino, kaže od vseh strani, temu bi jaz ne ugovarjal, kajti v ilustracijo njegovega značaja, razvoja in mišljenja je to celo potrebno, vender pa mislim, da nikakor ne sodi, kazati ga v sami spalni srajci, v popolnem „negligé“.

Ludovik August Frankl pa je v tem oziru tako malo oziren, kakor najnavadnejši lastnik katerekoli „Enterprise de pompes funebres“. Obira ga do poslednje koščice in dotičnemu mrtvecu godi se tako, kakor kaki posebno obili glavi, ki se za pet ali več goldinarjev proda v kak muzej, kakor se je to pred par dnevi zgodilo. Človek preiščajoč tako usodo, vsklikne s Hamletom: „Moja glava me boli, kadar na kaj tacega mislim!“

Rečeni Ludovik August Frankl priobčil je v „Neue Freie Presse“ z dne 8. t. m. nekoliko pisem mej pokojnim grofom Levom Thunom in tudi že še prej pokojnim Antonom grofom Auerspergom, alias Anastazijem Zelencem. Mi s svojega stališča smo mu za to objavo jako hvaležni, nikakor mu pa ne bode hvaležen pokojni Anastazij Zelenec, oziroma spomin njegov, kakor blagovoljni čitatelj lahko posname iz nastopnih vrst.

V pismu iz Prage dne 9. januarja 1866 prosi Lev Thun Anastazija Zelenca za stenografski zapisnik deželnega zbora kranjskega o debatah, ki so se vršile o septemberskem manifestu in ob adresi. Na to odgovarja Anastazij Zelenec dne 13. januarja 1866 iz Gradca tako:

„Lieber Freund! Nicht leicht wird eine Both-

schaft aus friedlichem Lager bei dem Gegner ein so herzliches Willkommen finden, wie jenes, mit welchem Deine Zeilen vom 9. d. M. von mir begrüßt wurden. Abgesehen davon, dass die Erinnerung an unsere ausserparlamentarischen Beziehungen mir jederzeit eine liebe und freundliche bleiben wird, musste es mir in der Gegenwart, wo ich parlamentarischen Irokesen gegenüberstehe, doppelt wohl thun, die Hand eines edleren Gegners zu drücken, dessen Kampfweise ich einst als eine sehr entschiedene zwar, aber in den Gesetzen ritterlichen Anstandes sich bewegende zu bestehen hatte.

Unsere Slovenen sind gelehrige Affen eurer Czechen, nur haben sie von ihren geographisch näheren Stammgenossen, den Montenegrinern ein heimliches Gefühl nach den Nasen und Ohren der Gegner angezogen. Unleugbares Talent vereinigt sich mit einer starken Dosis Brutalität zu einer eigenthümlichen wilden Kraft, welche ganz geeignet ist, schwache oder allzu friedfertige Gemüther einzuschüchtern oder zu terrorisieren.“

To pismo je več, nego fotografija, to je že pravo „iskalno pismo“. Anastazij Zelenec predstavlja

tudi vesti, da je Rusija pomnožila čete na rumun-skeje meji.

Mej **Turčijo** in **Italijo** vrše se pogajanja, da se sklene nova trgovska pogodba.

Še vedno se po listih pretresava, je li res, kar je **nemški** major pl. Deines trdil o **angleškem** diplomatu Morieru. Mi smo že omenili, da se trditve pl. Deinesa ne vjemajo z dogodki 1870. leta. Danes se omenimo, da se nemški major sklicuje na princa Louisa Solus Braunfelsa, ki je nekda njegov pogovor s Bazainom tudi slišal. To se pa zopet prav ne ujema z resnico. Kakor posnemamo iz „Hof- in Staatshandbuch“ je bil od 1883 do 1888. leta princ honorarni podkonzul v Pittsburgu v Severni Ameriki in še le letos je honorarni podkonzul in kancelijski tajnik avstrijskega veleposlanstva v Madridu. Po tem takem soditi, 1886. leta princa ni bilo v Madridu in torej ni mogel slišati, kar sta se maršal Bazaine in nemški major pogovarjala. Ker so razni nemški listi že spoznali, da se nemški častnik ne da z lepa oprati, da je vedno jasneje, da ni govoril resnice, jeli so vso stvar tako sukati, da ga je Bazaine nalagal in iz življenja tega francoskega maršala dokazujejo, da ni imel navade, vedno resnice govoriti. Seveda najlože je krivdo zavrniti na pokojnika, ki se več zagovarjati ne more, a posebno lepo pa to ni.

V **nemškem** državnem zboru bodo nekda vender le zahtevali več milijonov za zboljšanje topništva. Nemci so se preverili, da je topništvo drugih držav, posebno francosko poslednja leta bolj napredovalo nego nemško, in je zatoj treba storiti kaj za zboljšanje nemškega topništva. Nemčija, ki je v vednem strahu pred Francozi, ne sme zaostati v oboroževanju. Državni zbor se bode pa v tem zasedanju bavil tudi z družimi važnimi zadevami. Sklepal bode zakone o zadržah in preskrbljevanji v starosti, baviti se bode moral z afriškimi zadevami, ki sedaj vzbujajo veliko pozornost nemške vlade in prebivalstva. Ta zadeva je pa za Nemčijo veliko večje važnosti, nego bi kdo sodil na prvi pogled. Prebivalstvo v Nemčiji se silno množi in zanj ni več prostora doma. Prisiljeni so torej gledati, kje da dobe kak kraj za naseljevanje. V Ameriki že tudi ni več takega pomankanja prebivalstva, tako, da že sami Američani premišlujejo, kako bi zajezili priseljevanje. Morda ne bode več dolgo, da Zjedinjene države sklenejo kak podoben zakon proti priseljevanju Evropecev, kakor so ga proti priseljevanji Kitajcev. Nemci so torej prisiljeni pozornost svojo obračati na Afriko, kjer se jim pa stavijo velike ovire in se je pokazalo, da Nemci za kolonizacijo nima talenta.

Za deželni zbor **virtemberški** bile so nove volitve in so dobili vladni pristaši veliko večino. Skoro vsi voljeni poslanci so uradniki ali pa župani, ki so tudi zavisni od vlade. Zaradi tega ni verjetno, da bi ta deželni zbor dognal fevizijo ustave, katera se že 40 let zahteva in jo je že vlada večkrat obetala. Sedanja virtemberška ustava je že jako zastarela in premalo liberalna. Če tudi ima dežela dve zbornici, in so v prvi zbornici že privilegovani stanovi dovolj zastopani, vender ima tudi druga zbornica 23 članov, katere si ne volijo 13 članov imenuje se vitežstvo, nadalje ima sedež v zbornici 6 superintendentov, 3 katoliški duhovniki, in kancelar deželnega vseučilišča. To je pa razmerno jako veliko, če se pomisli, da je voljenih poslancev le 70. Skrajni čas bi bil, da se ti privilegovanci odstranijo, a vlada se temu upira. Tarih nenaravnih razmer ni v nobeni državi izimši še Meklenburško.

Dopisi.

Iz **Šent-Vida nad Ljubljano** 11. januarja. [Izv. dopis.] Slovenski tukajšnji rodoljubi

se nam od vseh svojih slabih strani. Proti političnemu nasprotniku, Levu Thunu, je poln priklonov, ker je to grof, proti plebejskim Slovincem pa je jednostavno surov. Nas imenuje opice, poslance naše pa parlamentarne Irokeze ter nam podtika nekako skrivno poželjenje po naših nasprotnikov nosovih in ušesih. Zares, tnko je le mogel pisati trinoški grof, ki je nekda uboge kmete pred plug uprezal in za 17½ kr. dostavnine par rodbin spravil na beraško palico.

Za epitheton „parlamentarische Irokesen“ naj se mu pa še posebej zahvalijo nemškutarji naši. V deželnem zboru bili so takrat „exempli gratia“ Dežman, Codelli, Recher, Luckmann itd. Ker nobeden ni izvzet, bili so to sami Irokezi. Z naše strani smemo se ponašati, da smo takrat imeli starega parlamentarca, ki si je svoje ostroge prislužil že 1848. l., Miho Ambroža, ki je parkrat Anastazija Zelenca samega malo v roke vzel in sploh bil sprva je dini krmilar deželnozborskemu čolniku.

Slabo znamenje omike so za Anastazija Zelenca navedene psovke. On je sicer nekda na jeziku nosil besede „Ich bin so frei, frei zu sein“, tudi je zložil nekda slavne „Spaziergänge eines

so zelo užaljeni, da se nemčurska gomazen drzne tu činiti svoje gnjezdo, v katerem se vali že par ptičkov nemčurskega mišljenja pod krili tukajšnjega mogotca Matijana, župana. Župan, zastavonoša ultra nemčurjev s svojim nemškim občinskim pečatom pa kaj dobro pita svoje mladiče z nemčurskim duhom. In ravno sedaj nek tukajšnji nemčurček nabira pri mojstrih podpisov za nemško, brezversko šolo. Govori se, da, ako se oglasi deset mojstrov za to šolo, ustanovila se bode obrtna šola in ljudska šola z nemškim učnim jezikom. Šulferajn jim je pa obljubil takoj doposliti učitelja, trdega Nemca in darovati takoj sto goldinarjev za učne pripomočke. — Pozneje pa bode morala občina plačevati tega učitelja in obe šoli vzdrževati, gospod župan pa bode predsednik nemški šoli. Šent-Vidci pozor! Nos.

Od Pesnice 10. januarja. [Izv. dop.] Ko prejmete vrstice te, položili smo v črno zemljo moža, čegar blaga duša se je mnogo prerano preselila tja v večnost. Korbinijan Lajh, benediktinec Admontski in župnik pri sv. Jurji na Pesnici umrl je v sredo 9. januarja. Porodil se je l. 1840. pri sv. Marjeti pri Ptui. Šolal se je v Mariboru odlično. Že tedaj bil je nam dijakom svetel vzgled marljivosti, vzlasti pa, kar je bilo za one dobe sila redko, uzor slovenskega dijaka. On bil je nekak naš agent; naročeval nam je Janežičev „Glasnik“ in druge knjige slovenske. — Po dovršeni maturi stopi v duhovno semenišče Mariborsko: a tu je vela tedaj, kakor še sedaj čudna sapa, moreča slednje svobodno gibanje, nasprotujoča vsakej vedi, popolnoma protivna omikanemu dijaku. Profesorji bili so nevedni, surovi. Žalostne te razmere pregnale so tedaj dva vrla, nadarjena mladenčca; jeden bil je pokojni Lajh. Šel je v Admont, menil je, da najde ondu, česar je iskal, vedo, da nasiti dušo svojo po znanosti hrepenečo. V tujino mu je torej bilo iti. Vender je ostalo srce njegovo na rodni tleh; drage svoje domovine ni zabil nikdar ne. Koprnel je vedno po njej, dokler se mu ni uresničila želja srčna. L. 1879. postal je župnikom pri sv. Jurji na Pesnici. Večna ga škoda! Najmilša usoda poslala nam ga je sem na mejo. Tu je delal, sicer brez hrupa, a uspešno. — Izmed duhovnikov v lavantinski vladikovini bil je pokojni Lajh jeden najinteligentnejših. Bil je filolog. Pohajal je Dunajsko vseučilišče; vender zbog neugodnih okoliščin samostana Admontskega ni dovršil svojih studij. Miklošičeva primerljajoča slovnica bila mu je najslajša radost in največji zaklad. V Trstenjakovej „Zori“ iz leta 1872. prevel je pokojni Lajh: Q. Horatii Flacci ars poetica. Počivaj mirno srce zlato!

„Po svobodi je hrepelo,
Po luči, sreči ti srce,
K resnici priti je želelo, —
Izpolnil Bog ti je želje.“

Iz Postojnskega okraja 11. januarja. [Izv. dop.] Dne 23. t. m. imeli bomo učitelji Postojnskega okraja okrajno konferenco za tekoče šolsko leto v Postojini. Poleg običajnih točk bode na dnevnem redu tudi volitev dveh zastopnikov v c. kr. okrajni šolski svet za bodočih šest let in volitev treh odposlancev za prihodnjo deželno učiteljsko konferenco. Glede kandidatov smo večinoma jedini in nadajamo se, da se glasovi ne bodo

Wiener Poeten“, ostal pa je vedno le pesnik simulant. Svoboda je opeval, v resnici pa bil neusmiljen graščak, ohol grof, za katerega je človek tekar pri baronu začenjal in kakor vidimo, prava olikanost prošla je mimo njega.

Človek, čitajoč po Franklu objavljena pisma, ne more si misliti, da je Anastazij Zelenec „Spaziergänge eines Wiener Poeten“ res sam pisal. Dikcija v pismih je slaba, deloma nenemška, poznejši proizvodi njegovi problematične vrednosti. Torej je skoro opravičena slutev, da tudi njegovi prvenci neso vzrasli samo na njegovi njivi. O Shakespearu se dokazuje, da je nesmrtna njegove drame spisal Bakon, Göthe, slavni Göthe je po nemških dokazilih v svojo torbo pomašil Lessingovega „Fausta“, zakaj bi se ne smelo domnevati, da je pri imenovanjih „Spaziergänge“ sodeloval naš Preširen, ko je vender jasno, da so „Volkslieder aus Krain“ zagledale beli dan „sub auspiciis“ dr. Fr. Preširna.

Ludovik August Frankl storil nam je torej z omenjeno objavo pravo uslugo, dvomim pa, kakor sem že omenil, da tudi Zelenčevemu spominu. Sicer pa „Nur heiter, auch in ernster Zeit“.

Tako so si menda mislili Slov. Bistričanje, ko so kandidatom proglasili A. Backesa, ako je to

preveč cepili. Stvar ni tako malovažna, kakor nekateri mislijo; zato je prav in v korist vsemu učitelstvu, da si zberemo dva odločno narodna, zanesljiva in značajna moža, katera morata biti tudi spretna pedagoga. Naloga učiteljskega zastopnika tudi ni tako lahka, če jo hoče vestno izpolnjevati, kajti on ne sme hoditi k sejam, da glasuje vedno tako, kakor je stavljen predlog, temveč on mora braniti svoje tovariše, kolikor le mogoče, tudi če ni nedolžen — kakor zagovarja odvetnik — zagovornik svojega klijenta pred porotniki. Res je, da se zameri s takim postopanjem čestokrat svojim predstojnikom, a to ga ne sme strašiti, kajti če deluje dosledno neustrašljivo v korist učitelstvu, v korist ugledu učiteljskega stanu, ga bodo tudi ti naposled spoštovali.

Prav razveselila me je vest, da namerava „učiteljsko društvo Postojnskega okraja“ prirediti dne 23. januarja veselico v prostorih čitalnice Postojnske. Res lepa misel, ki ni razveselila le mene, ampak vse učitelstvo v okraji. Kakor mi piše odbornik iz Postojine, je preskrbljen prav zanimiv program. Blizu trideset pevcev pelo bode Eisenhutov zbor „Ustaj rode“. Gospodičina Viktorija Praprotnikova nastopila bode kot deklamovalka in štirje izvežbani pevci zapeli bodo prekrasen Nedvedov čveterospjev „Moja rožica“. Gospod Dragotin Česnik, poznat kot izvrsten baritonist, pel bode Vilharjev samospjev „Mornar“ in na glasovir ga bode spremljal najbolj spreten igralec. Potem igrala se bode igra: „Štempihar mlajši“, pri koji bodo nastopili gg.: Fettich Frankheim, Česnik, Dolenec, Kostanjevec, Jelenec in gospodičini Praprotnikovi. Vsi so vajeni se gibati na glediških deskah in prepričani smo, da bodo najbolje rešili svoje vloge. Po igri bode „loterija“, potem pa „ples“. Vse priprave kažejo, da bomo imeli najbolj prijeten večer in nadajamo se prav obilnega obiska od šolskih in učiteljskih prijateljev.

Domače stvari.

— (Društvo „Pravnik“.) Pravila, ki so se za pravniško društvo ustanovila na zadnjem shodu pravnikov, je vlada potrdila in privolila društvo „Pravnik“. V kratkem se skliče zbor društvenikov, ki bode volil odbor. Začasno naj se društveniki zglašajo pri članu osnovalnega odbora gosp. dru. Ivanu Papežu, odvetniku v Ljubljani.

— (Osobna vest.) Novo imenovani predsednik okrožnega sodišča v Novem mestu g. Josip Gerdešič prisegel je 10. t. m. pri predsedniku nadsodišča v Gradci in nastopi 20. t. m. svojo načelniško službo.

— (Blaž Fišerjev koncert.) Ko je lansko poletje priredila „Glasbena Matica“ svoj veliki koncert, povabila je k sodelovanju tudi našega umetnika g. Fišerja, kateremu dosedaj ni vrstnika v igri na težavnem in okornem instrumentu, kontrabasu. G. Fišer je na to povabilo takoj zagotovil iz prijaznosti svoje sodelovanje pri koncertu in gotovo tega dneva ne bo nihče pozabil, kdor je bil prisoten v koncertni dvorani. Bravurno-virtuozna igra, katero je pri tej priliki izvajal g. Fišer na

Dalje v prilogi.

sploh res. Jaz vsaj tega ne verujem. V današnji dobi mora sicer človek nasprotniku vse mogoče zlo želeči, a jaz tega ne spravim preko srca, da bi jim želel gospoda Backesa poslancem. Ako je pa vest vender le istinita, potem pa: Pomilujem, pomilujem iz vsega srca.

Nedeljsko pismo.*)

Sedanji rod se sme paž srečnega imenovati. Skoro vsak drugi človek sme nositi brez vsacega orožnega lista puško ostragušo in britki bajonet, v tornistru pa maršalsko palico. Sam državni zbor skrbi mu za zajutrek in večerjo in nekdanje romantike, ko je vojaka še telečja koža bila po hrbtu, mnogokrat tudi korporolova leskovka, ni niti sledu več in kmalu bodo pozabljeni krasni stih, ko je vojak vesel prepeval:

„Dva sta za fruštuk in dva za mittag,
Pa en krajcar fali
Pa za nachtmal nič ni.“

*) Ta listek bilo je zaplenilo c. kr. državno pravdnštvo, a ker zaplenba ni bila potrjena niti v Ljubljani, niti v Gradci, sme danes svobodno mej svet. Konec, govoreč o nekem drevedu in o neki napitnici, smo izpuštili, ker je mej tem po došli nam pojasnilih izgubil svojo aktualno vrednost. Uredn.

svojem težavnem instrumentu, izbudila je mej po slušalci občudovanje, da odobravanja ni bilo konca ni kraja. Komur je znan živatopis umetnikov, občudovati mora poleg dovršene virtuoznosti še posebe njegovo ustrajno energijo, s katero se je neustrašeno boril proti ogromnim zaprekam, katere so mu grozile uničiti ideal njegov, kajti pot, katera ga je vedla do vrhunca umetniškega, na katerem stoji danes, posuta je bila le z bodečim trnjem nedostatka najnavadnejših vsakdanjih potrebščin. Jutri v nedeljo večer priredi naš rojak in umetnik v prvič svoj lastni koncert. Rešimo svojo čast, katera nas veže na našega domačega umetnika. Pokažimo pri tej priliki ne le z besedo, ampak dejanski, da nam je mari za našo domačo stvar, in da znamo ceniti umetnike, kateri jo pospešujejo, saj se umetniki ne učijo zato, da bi le enkrat pokazali svojo umetnost občinstvu, potem jo pa prihranili zase. Le tedaj imamo pravico imenovati ga „našega“ umetnika, ako smo tudi zanj kaj storili. Komur je tedaj pri srci naša domača stvar, bodi mugaslo: „Na svidanje v nedeljo večer v redutni dvorani pri Fišerjevem koncertu!“

— (Gospoda Josipa Gorupa,) veletržca na Reki, imenovala so dalje občini Britof in Zgoranje Vreme častnim občanom ter čitalnica v Starem trgu častnim članom. Živeli! — Diplome izdelala bode „Narodna Tiskarna“.

— (Slikarska razstava) bode v redutni dvorani, katero je deželni odbor v ta namen prepuštil brezplačno dotičnemu odboru.

— (Načrt za novo gledališče Ljubljansko) je tudi za to delo od deželnega odbora najeti arhitekt g. V. Walter že izdelal. Pri svojem načrtu se je oziral na tukajšnje razmere in potrebe in zlasti tudi skrbel, da bode „Dramatično društvo“ imelo v novem poslopiju svojo pisarno, knjižnico in posebni oddelek garderobe. Načrt kaže, da si g. Walther ni zastoj ogledal najnovejših gledaliških stavb in da se je trudil izogibati se nedostatkom, ko so se na primer prikazali pri dvornem gledališču Dunajskem.

— (Uradna učiteljska konferencija za Ljubljanske okolice okraj) za leto 1888. in 1889. bode dne 16. t. m. zjutraj ob 9. uri v poslopiju II. mestne deške ljudske šole. Vspored naslednji: 1. Ogovor voditelja konferencije in volitev zapisnikarjev. 2. Opazke okrajnega šolskega nadzornika. 3. Kako naj učitelj po svoje primore, da bi se učiteljski stan bolj spoštoval? — Poročata: gg. Fran Lovšin in Avgust Pirc. 4. Po kateri metodi naj se učitelj ravna, da se učenci uče lepo in ročno pisati? — Poročata: gg. Fran Črnagoj in Josip Svetina. — 5. Poročilo o okrajni učiteljski knjižnici. Poroča načelnik g. Fran Govekar. 6. O oceni, oziroma vrednosti spisov in knjižic namenjenih za daljno naobraževanje slovenske mladine. Poroča g. Fr. Govekar. 7. Volitev dveh zastopnikov v c. kr. okrajni šolski svet. 8. Posamični nasveti.

— (Gremij lekarničarjev kranjskih) imel je dne 28. decembra l. l. svoj občni zbor, pri katerem so se soglasno vsprejela gremijska pravila, kakor jih je izdelal lekarničar in sonačelnik gosp. Svoboda. Redni dohodki so letni doneski članov

po 5 gld. na leto. Inkorporacijska pristojbina določena je za posestnike javnih lekarnic na 10 gld., za zakupce in provizorje na 5 gld. enkrat za vselej. Te pristojbine prosti so oni gremijski člani, ko so pred 1888. l. kako lekarnico vzeli v last ali zakup. — Upisnina za praktikante določena je na 5 gld. in je takoj pri upisu uplačati. Iz dohodkov bode se polagoma napravila strokovna knjižnica, ako bode dovolj novcev, napravile se bodo ustanove za učeče se farmacevte, porojene na Kranjskem, ali ko bi teh ne bilo, za take, ki so dlje časa na Kranjskem službovali. — Z ozirom na neugodno denarno stanje sta načelnika gg. W. Mayer in J. Svoboda odpovedala se tyrocinalni izpraševali pristojbini (3 cekine na leto) društvu na korist, za kar se jima je izrekla po predlogu g. Trnkoczyja zahvala.

— (Roman „Pobratimi“) se je razposlal po vseh slovenskih pokrajinah ter se, kakor se nam iz raznih krajev poročata, povsod ugaja občinstvu po svojej zanimivosti in svojem rodoljubnem namenu. V Ljutomeru, v Črnomlju, v Slovenski Bistrici, na Ptui so že vsi tja poslani izvodi prodani. Ko bi se povsod tako dejansko podpiralo leposlovno slovstvo, lahko bi se tekom tega leta v svet poslalo še več zvezkov „Narodne knjižnice“.

— (O „Brusu“) piše „Hrvatska“ v svoji 7. letošnji številki: Tako se zove šaljni list, što je od nove godine počeo izlaziti u Ljubljani tiskom „Narodne Tiskarne“, a pod uredništvom Ivana Železnikara. Prvi broj toga lista izšao je na pet četvrtina arka, te ima obilje materijala, u kojem je podosta zdrave šale. Osobito su uspjele slike, kojih je u tome broju 8. Zdrava šala svakome je poćudna, a satira je upravo nućudna, da se njom ožigoše ono, što je u narodu zloćestoga i pogubnoga. Zato ne bi željeli, da „Brus“ stigne sudbina hrvatskih šaljivih listova, nego bi se radovali, ako bi se mogao ćvrsto uztrajati, te, kada uztreba, odbrositi svakomu svoju, i to iz motiva patrićtićnih i u duhu slavenskom. Pošto se pako slovenski jezik sve više priblićava hrvatskom, kako to dokazuje i „Brus“, kog svaki Hrvat bez potećkoće moće ćitati, zato ga preporućujemo i hrvatskom občinstvu, tim više, što su Slovencem i Hrvatom, kao rodjenoj braći, interesi zajednićki. — „Brus“ izlazi svakog 5. i 20. u mjesecu a ćiena mu je 4 for. za ćielu godinu; pojedinom broju 20 novć.

— (Vreme.) Vćeraj popoldne začelo je snećiti in dobili smo nekoliko centimetrov debel sneg. Danes zjutraj videli smo že sani, za katere pa popoldne ni bilo već dobrega tiru, ker je nastalo jućno vreme.

— (Deželna blagajnica kranjska) je menda, odkar obstoji, imela najvećji denarni promet prvi teden tega leta in sicer vsled konvertovanja zemljićsko-odveznega dolga. Prejela je v gotovini 2,516.403. gld., izplaćala pa 2,566.067 gld.

— (Vojška godba) svirala bode od jutri 13. januarja naprej redno vsako nedeljo v hotelu pri „Slonu“.

— (Obćni zbor deln. drućtva l. „Narodni Dom“ v Rudolfovem) bode dne 31. januarja t. l. ob 6 uri zvećer v ćitalnici z sledećim programom: 1. Letno poročilo. 2. Nasvet o izpla-

ćilu obrestij. 3. Odloćitev dneva za konstituiranje delnićkega drućtva.

— (V Barbani v Istri) izvoljen je z novim letom popolnoma hrvatsk zastop. Naćelnikom izvoljen je rodoljub hrvatski M. Malabotić.

— (Ućiteljsko drućtvo za Mariborsko okolico) izvolilo si je te dni nov odbor, in sicer gg: M. Nerat — Maribor, predsednikom, Fran Pirkmaier — Fram, njegovim namećtnikom; Ivan Pavlćek — Raćje, blagajnikom; Blaćko Tominc — Ruće in Fran Koletnik — Slivnica, zapisnikarjema; Fran Roćker — Lembah, Joće Fistravec — Studenec in Karl Pestevćek — Slivnica pa odbornikom. — Zbor je jednoglasno sklenil pristopiti „Zavezi slovenskih ućiteljskih drućtev.“

— (Redni obćni zbor bralnega drućtva „Sloge“ v St. Vidu na Vipavskem) bode v nedeljo dne 13. jan. t. l. ob 3. uri popoldne v drućtvenih prostorih. K obilni udelećbi vabi vse p. n. ude odbor.

— (Suhih sliv) izvaća se iz Bosne in Hrvatske vedno već. Parobrodi odhajajoći iz Reke in Trsta v Ameriko, ukrcavajo za polovico svojih tovorov suhих sliv. V par meseciћ odpeljalo se je 34.080 sodćekov suhих sliv, in to 15.968 iz Trsta, 18.112 sodćekov z Reke. Vsak sodćek ima povprek po 200 kilogramov.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Darmstadt 11. januarja. Poluradna „Darmstädter Zeitung“ zanikava vesti o zaroki princesinje Alise hesenske s prestolonaslednikom ruskim. „Darmstädter Zeitung“ nadalje zavraća poročila raznih listov, da bi bile razmere velikega vojvode hesenskega in nemćke cesarske obiteljji neugodne.

Pariz 11. januarja. Vas Bellegarde pri Nimes-u se pogreza. Voda izpodkopala je grićek, na katerem vas stoji in v tleh nastala je velika razpoka. Deset hić se je že pogreznilo.

Pariz 12. januarja. Na manifest Boulangerov odgovarja na vogalih prilepljen oklic: Sedana ne! rekoć: to bil bi appel na bojajljivost. Francoski se Sedana ni već bati. Francoska odloćno želi miru, je pa moćna dovolj, da se brani vsacega izzivanja in vzdrži napade, ki jej utegnejo pretiti. Da se izognemo novemu Sedanu, hoćemo potroćene zaklade uporabljati za obrambo in blaginjo deće.

Razne vesti.

* (Milijoni Boulangerjevi.) „Radikal“ je Boulangerjev budget takole preraćunil. Dohodki: Poslanske dnevniće 9000 frankov, generalska pokojnina 10.500 frankov, ćastna legija 2000 frankov, vkupe 21.500 frankov. Stroćki: Stanovnina in slućbeno osobje 20.000 frankov, konji in vozovi 20.000 frankov, osobne potrebćine (hrana, obleka, perilo, parfumerija, kravate, lakovani ćevlji i. t. d.) 10.000 frankov, dota hćeri 10.000 frankov, volilni stroćki (v 15 departementih) 3.000.000 frankov, potovanja 50.000 frankov, vkupe 3.200.000 frankov, penzija za soprogo Boulangerjevo, odkar se je uloćila toćba za loćitev zakona, pa se ni uraćunjena. Stroćki presegajo dohodke za 3.178.500 frankov. Kakor se je

Srećen torej, dvakrat srećen, kdor ima ravne ude in more biti vojak. A tudi drugi se ne morejo pritoćevati. „Kdor ni za bolji rabo“, nego da „varje dom in babo“, ućiva v debelih poćirkih blagodejno naslado, da sme plaćevati vojaćko takso in da se tudi sicer po oćetovski zanj skrbi.

Da ne postane alkoholik in ne dobi prehitro rudećega nosu, zato so izumili nećno priklado na žgane pijaće in še vsled tega poraba „šnopsa“ ni manjša, to pać ni postavodajstva krivda. Da se ćlovek kot dijak predloga ne plazi po srednjećolskih klopeh, postavili so mu v podobi povićane šolnine jako glasen „memento“; uredili so dedno pravo, osrećujejo ga s takozvanim „Höferecht“ in ćlovek ako nema bać gorostasne nesreće, utegne še kdaj priti v ćrno vojsko in slavna junaćka smrt na bojići prej ali slej ne bode tako redka sreća, kakor će pride „strić“ iz Amerike.

In kakor je na vse strani polno vojaćkega komforta, tako mrgoli tudi druzih udobnostij, na vse kraje polno veselice in zabav, povsod raznovrsten „tingl-tangl“. Celo na verskem polji skrbljeno je za potrebno premembo in kdor ima toli kosmato dušo, da mu navadna domaća duhovćina ne zadoćtuje već, ima na blagohotno razpolaganje sv. misijon.

Ad vocem „misijon“ pride mi na muho „Zgodnja Danica“, ki je te dni pisala tako:

„Kakoćne prijatelje imamo katolićki Ljubljancani pri glasbenih umetnikih? Adventni ćas je, veliki praznik Marijinega neomadećnega Spoćetja je v soboto, 8. t. m., in kar je najbolj tehtno, sv. misijon je v Št. Jakopski farni cerkvi, ki se obhaja od 6. do 16. t. m. neprenehoma, katerega, kakor je znano, se silne mnoćice vernega ljudstva udelećujejo — in o tej priliki, med opravili v cerkvi, je napovedan precej zraven v Reduti, „koncert“ ne le na Šmarini dan, ampak tudi v nedeljo. — Ali ni ravno „Slavec“ pred nekaj meseci navdućeno sodeloval pri papećevi slovesnosti?“

Tej ostroći „Zgodnje Danice“ sem se v resnici ćudil, še bolj pa agitaciji proti koncertu v obće, kajti oboje je — odkritosrećno rećeno — neosnovano, prisiljeno. Koncerti so bili v adventnem ćasu in še bodo, ko nas že davno ne bo. Da pa reduta bać poleg cerkve stoji, kdo je temu kriv? „Slavec“ gotovo ne. Misijon pa v tem oziru ne more biti ovira, kajti kdor hodi k misijonu, ne hodi v koncert kdor hodi v koncert, pa ne k misijonu.

Sicer je pa koncert imel krasen program, naj-nedolćnejše deće bi se ne moglo pohujćati, ne ume-

jem torej, zakaj so se vanj nekateri gospodje tako strastno zaganjali. Umetnost menda vender še ni nić pregrećnega in lepa skladba vzbuja nam blaćje ćute v srci, nego propovedi, pri katerih se govori o „cipah“, ki kot „Venus vulgiva“ švigajo po ponoćnih ulicah in to v izrazih, meni vsekako nedovoljenih, in pri katerih veje tako realistićen duh, da poslušalec nehotoma misli, da je to kako poglavje iz Emila Zole.

Pomisliti pa je vrhu tega, da je bila agitacija bać proti „Slavcu“ najmanj umestna. Dasi za „Slavećevo“ zastavo cerkev ni imela nobenega blagoslova, a se je letos na stotine druzih zastav blagoslovilo, vender „Slavec“ zaradi tega ni nosil srda v srci temveć drage volje sodeloval pri papećevi slavnosti. Sedaj pa žanje zahvalo, ki je tem ćudneja, ako povem, da je drućstvo katolićkih rokodelskih pomagaćev imelo drugi dan tudi svojo veselico z gledaliććno predstavo in da tem povodom nihće misijona omenil ni. Zakaj je v reduti greh, kar je v Poljskih ulicah Bogu dopadljivo?

zvedelo od gospoda Chinchola, je dobil Boulanger 400.000 frankov iz Amerike, Rochefort in grof Dillon sta tudi dala že po 100.000 frankov za Boulangerjeve agitacije. Nadalje se je zvedelo, da je 500.000 frankov dobil z ene strani Rene. To vse vkupe znaša 1.100.000 frankov. Od kod je dobil še ostalih 2.078.500 frankov, se pa do sedaj ni zvedelo.

*(Švica) broji vsled ljudskega popisa z dne 1. decembra min. leta 2.926.000 prebivalcev proti 2.831.787 leta 1880.

*(Zanimiva pravda zaradi razžaljenja časti.) Dne 24. t. m. bode pred Graškim mestnim delegovanim sodiščem zanimiva obravnava zaradi razžaljenja časti. Oskrbnik deželne hiralnice v Wildonu, Julij Asbahi, toži dr. A. vit. Scherrerja, okr. glavarja v Lipnici, Karola Morré, deželnega poslanca, in gostilničarko v Wildonu, Ivano Ortner, ker so razširjali vest, da je lani v avgustu v Ortnerjevi gostilni v privatnem stanovanju tožnikovem bila po polnoti vesela zabava, katere pa natančneje označiti tu ne moremo. Višje deželno sodišče je odločilo, da se iz važnih vzrokov obravnava ne bode vršila pri okrajnem sodišču v Wildonu, pri katerem se je tožba uročila, temveč, kakor zgoraj povedano, v Gradcu. Tožence bosta zagovarjala dr. Neumaier in dr. Kosjek. Sodnik bode tajnik deželnega sodišča dr. Longin. Pristaviti še imamo, da je gostilničarka Ortner tri natakarike, ki so se udeležile te zabave, že iz službe spodila.

*(Stroj za strižbo ovac) izumil je Friderik Wolseley, brat lorda Wolseleya, ki ima velike ovčarije v Avstraliji. Z njim spreten delavec ostriže na dan 144 ovac. Ta stroj nič ne poškoduje kože, ko striže, kar se večkrat zgodi, če ovce strižemo z navadnimi škarnjami. V neke ovčariji na reki Darling so v malo tednih ostrigli 98.000 ovac. Mi Slovenci pa pač nemamo toliko ovac, da bi jih morali strižiti s strojem.

*(Izgredi v Italiji.) V Faenci so peki zvišali cene kruhu. To je pa tako razdražilo prebivalce, da so napali več pekarij in je razbili. Iz Ravene so morali vojake poklicati na pomoč, ki so z orožjem napravili red. Štirideset oseb so zaprli.

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tuji:

11. januarja.
Pri **Malič**: Brandl iz Grada. — Chiron iz Pariza. — Buchler iz Trsta. — Bawthra iz Kočevja. — Steinbock, Kraner in Weiss z Dunaja.
Pri **Stonu**: Mauser z Gorenjskega. — Franki iz Praga. — Blaznik iz Domžal. — Aman iz Metlike. — Leder iz Grada. — Plan in Lang z Dunaja. — Baumgarten iz Budimpešte. — Pelzer in Beck z Dunaja. — Weiss z Reke. — Kowarschik iz Grada. — Kellner iz Pulja. — Stieber iz Pulja.
Pri **avstrijskem cesarju**: Troger iz Beljaka.

Umrli so v Ljubljani:

V deželnej bolnici:
10. januarja: Anton Zdešar, gostac, 33 let, za jetiko.
11. januarja: Ana Blat, gostija, 52 let, za spridenjem krvi.

Tržne cene v Ljubljani

dne 12. januarja t. l.

	gl. lr.		gl. lr.
Pšenica, hktl.	634	Špeh povojen, kgr.	— 64
Rež, "	419	Surovo maslo, "	— 75
Ječmen, "	432	Jajce, jedno : . . .	— 25
Oves, "	309	Mleko, liter . . .	— 7
Ajda, "	432	Goveje meso, kgr.	— 56
Proso, "	483	Teleče . . .	— 45
Koruza, "	5 —	Svinjsko " "	— 44
Krompir, " . . .	232	Koštrunovo " "	— 30
Leča, " . . .	12 —	Pišance.	— 3
Grah, " . . .	13 —	Golob	— 20
Fižol, " . . .	11 —	Seno, 100 kilo . . .	250
Maslo, kgr.	— 90	Siama, " . . .	232
Mast, " . . .	— 70	Drva trda, 4 □ metr.	660
Špeh frišen	— 52	" mehka, 4 . . .	425

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
11. jan.	7. zjutraj	730.4 mm.	-1.8° C	sl. svz.	obl.	880 mm.
	2. popol.	729.4 mm.	-0.2° C	sl. jvz.	obl.	
	9. zvečer	729.3 mm.	-1.8° C	sl. svz.	obl.	snega.

Srednja temperatura - 1.3°, za 1.3° nad normalom.

Dunajska borza

dne 12. januarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	82.35	82.35
Srebrna renta	83.10	83.10
Zlata renta	111.70	111.65
5% marena renta	9.85	9.95
Akcije narodne banke	884.00	882.00
Kreditne akcije	311.80	311.10
London	120.95	120.95
Srebro	—	—
Napol.	9.55 1/2	9.56
C. kr. cekini	5.69	5.69
Nemške marke	59.25	59.25
4% državne srečke iz l. 1861	250 gld.	134 gld. 75 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	174
Ogerska zlata renta 4 1/2%	101	65
Ogerska papirna renta 5%	93	55
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104	75
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	122
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	122	50
Kreditne srečke	100 gld.	181
Rudolfove srečke	10	21
Akcije anglo-avstr. banke	120	50
Tramway-društ. velj. 170 gld. a v.	22	75

Teško prebavljenje,
katar v želodci, dyspepsija, pomanjkanje
slasti do jedij, zgago i. t. d., dalje
katar v sapniku,
zaslizenje, kašelj, hripavost mnoge nadlegu
jejo in te opozarjamo na (11-1)
GLAVNO SKLADIŠTE
MATTONIJEVE
GISSHÜBLER
najčistije lužne
KISELINE
katera se po izrekih najprvih medicinskih
avtoritet rabi z najboljšim uspehom.

Pisar.

V odvetniški pisarni dr. Alf. Mosché-ja
vsprejme se takoj spreten pisar, ki je zmožen
tudi stenografije. (30)

Kovaškega pomočnika

išče dober kovaški mojster. Delati mora znati sekire,
svarbe, plenke, klipake, okove z ostrino. Če je priden
in dobrega vedenja ter je pošten, se vsprejme, če tudi vsega
ne zna, se bodo pa tukaj naučil. Delo bode imel zmirno,
če bo priden, ravno tako tudi dobro plačilo in hrano.
— Kdor želi ustopiti v delo, naj takoj pride k **Josipu**
Križu, kovaškemu mojstru v Čubar-u h. št. 53 na
Hrvatskem, skozi Rakek. (15-3)

Godba na lok,

obstoječa od 5 do 10 moč, priporoča se slav. občinstvu
za predpustne veselice

v mestu ali na deželi po prav primerni ceni. (27)
Anton Zupančič, Sv. Petra cesta h. št. 47.

„SCHWARZ-GELB“

protidualistični in protipruski tehnik.

Za vse leto 8 gld., za pol leta 4 gld.,
za četrt leta 2 gld.

Administracija: Wien, Währing, Herrngasse 12.

Št. 273.

(21-2)

Razglas.

Pobiranje pasjega davka za leto 1889.
pričelo se je s 1. januarjem in je plačati ta
davek v okrožji Ljubljanskega mesta od vsa-
cega psa, izvzemši one pse, kateri so za var-
stvo na samoti ležečih posestev neobhodno po-
trebui.

Lastniki psov naj si saj do 1. februarja
letos preskrbé letošnje marke, katere se dobé
pri mestni blagajnici proti plačilu 4 gld. a. v.

Z ozirom na §. 14 izvršilne naredbe o
pobiranju pasjega davka, se vsi lastniki psov
opozorijo, naj o pravem času uplačajo takso,
ker bode konjač od 1. februarja letos začeni
vse one pse polovil, kateri se bodo na ulicah
nahajali brez letos veljavne marke.

Mestni magistrat Ljubljanski,
v 5. dan januarja 1889.

Akcijsko društvo, ki je že dolgo na dobrem
glasu, ki se bavi z zavarovanjem proti ognju, za
življenje, proti toči, prevažanju in nezgodam,

išče dobrih

okrajnih agentov

za Gorenjsko in Dolenjsko. (29-1)
Ponudbe pod „Akcijsko društvo“ pošiljajo naj
se upravnistvu „Slovenskega Naroda“.

Preklic!

Dolgove, katere v mojem imenu
drugi, naj si bode kdor hoče, napra-
vijo, ne plačam.

Fran Bajo,
urur v Ljubljani.

(20-3)

Posestvo

v bližini mesta

prodá se iz proste roke.

Več se izv. v Ljubljani, na Sv. Petra
cesti št. 52. (24-2)

Marijacejske kapljice za želodec,

izv. znatno uplivačje pri vseh boleznih želodca.

Neprekosljivo pri pomanjkanju slasti do jedij,
slabem želodci, smrdeli sapi, napenjanju, kislem
podiranju, koliki, želodčevem kataru, zgagi, ako
se nareja pesek in pšeno ter se nabira preveč
sleza, pri zlatenici, gnjusu in bljuvanju, glavobolju
(če izvira bolečina iz želodca), krči v želodci,
zapiranju ali zabasanju, preobilenju želodca z
jedjo ali pijačo, glistah, boleznih na vranici, na
jetrih ali slati žili. — Cena steklenici z navodi-
lom, kako se rabi, 40 kr., vel. steklenici 70 kr.
Glavno zalogo ima lekar
KAROL BRADY v Kromerizu (Moravsko)
Marijacejske kapljice neso nikako tajno sred-
stvo. Njih sestavine navedene so na navodu, kako
rabit, ki se prileže vsake steklenici.
■ **Pristne v skoro vseh lekarnah.** ■

SVARILLO! Pristne Marijacejske kapljice se mnogokrat
ponarejajo in posnemajo. — Da so pristne, mora vsaka stekle-
nica imeti rudič zavitek z **gorenjo varstveno znamko** in z
navodom, kako **rabit**, ki se prileže vsake steklenici, opom-
niti je, da mora biti navod tiskan v tiskarni **H. Gusek v Kromerizu**.

Pristne imajo: **V Ljubljani:** lekar Gabr. Piccoli, lekar Jos.
Swoboda. — **V Postojni:** lekar Fr. Baccarich. — **V Škofji**
Loki: lekar Karol Fabiani. — **V Radovljici:** lekar Aleksander
Roblek. — **V Rudolfovem:** lekar Dominik Rizzoli, lekar Berg-
mann. — **V Kamniku:** lekar J. Močnik. — **V Črnomlju:** lekar
Jan. Blažek. (789-51)

ZBIRKA DOMAČIH ZDRAVIL,

kakor jih rabi slovenski narod.

S poljudnim opisom človeškega telesa.

Izdal in založil Dragotin Hribar.

Odobril br. **Edvard Benedičič**, nadzdravnik usmiljenih bratov
v Št. Vidu na Koroškem.

Ta slovenskemu narodu zelo koristna knjižica dobiti je v
„**NARODNI TISKARNI**“ v Ljubljani, Gospodske ulice št. 12. —
Stane 40 kr., po pošti 45 kr.

Svetovna razstava
v Bruslju 1888
srebrna svetinja.

Odlikovalne svetinje.

Higijenična razstava
v Parizu 1888
zlata svetinja.

Tovarniška zaloga sukna
EDVARDA ČERHAK-A v KRNOVU
(Jägerndorf — Avstrijska Šlezija)

priporoča priznano dobro

(26-2)

Krnovsko
sukno in blago iz ovčje volne

■ Izdelke po izvornih tovarniških cenah. ■

Kompletne, bogato izbrane **zbirke vzorcev** so gospodom **krojačem** in **raz-**
prodajalcem na drobno na zahtevanje **nefrankovane** na razpolago, iz ka-
terih se lahko preverijo, kako korist bodo imeli, če bodo blago dobivali naravnost
iz **Krnova (Jägerndorf)**. — Za dobro blago in **točno** pošiljanje se jamči.

DR. VALENTINA ZARNIKA ZBRANI SPISI.

I. ZVEZEK:
PRIPOVEDNI SPISI.

UREDIL
IVAN ŽELEZNIKAR.

Vsebina: Životopis dr. Valentina Zarnika. — Ura bije, človeka pa ni! — Maščevanje usode. — Razni spisi: Iz državnega zbora. — Pisma slovenskega turista.

Knjižica je jako elegantno, po najnovejšem uzorci in res krasno vezana. — Utisnena je na sprednji strani podoba dr. Zarnikova v zlatu in pridejan tudi njegov lastnoročen podpis. — Cena knjižice je 1 gld., s pošto 5 kr. več. — Dobiti je v „NARODNI TISKARNI“ v Ljubljani.

P. n.

Zahvaljujé se častitim naročnikom za dolgo vrsto let meni in mojemu pokojnemu soprogu izkazano zaupanje, usojam si naznanjati, da sem z današnjim dnevom izročila kupnim potom pod trdko

Karol Ahčin

ob Francovem nabrežji št. 13 poslujočo dobro znano

ključavničarsko obrt

svojemu izkušenemu poslovođji, gospodu

(892—3)

JOSIPU REBEKU,

katerega vsem častitim naročnikom in slav. občinstvu v izvrševanje vsakovrstnih ključavničarskih naročil najtopleje priporočam.

Spoštovanjem

V Ljubljani, dné 1. januarja 1889.

Jera Ahčin,
vdova ključarja.

Z ozirom na predstoječo objavo usojam si podpisani častite naročnike in slavno občinstvo opozarjati, da sem prevzel z dnem 1. januarja 1889 kupnim potom že mnogo let ob Francovem nabrežji št. 13 pod trdko

Karol Ahčin

poslujočo dobro znano

ključavničarsko obrt.

Dolgoletna praktična izkušnja kot poslovođja naj bode častitim naročnikom in slav. občinstvu porok, da bodem točno, vestno, cenó in trpežno izvršil vsako naročilo, ter si prizadeval pridobiti in ohraniti si naklonjenost slavnega občinstva.

Spoštovanjem

V Ljubljani, dné 1. januarja 1889.

Josip Rebek,
ključavničar.

Za čas stavbe

priporočá

ANDREJA DRUŠKOVIČA.

Mestni trg št. 10 trgovina z železnino Mestni trg št. 10

v velikem izboru in po zelo nizki ceni

okove za okna in vrata, štorje za štokodiranje, drat in cveke, samokolnice, vezi za zidovje, traverze in stare železniške šine za oboke, znano najboljši Kamniški Portland in Roman cement, sklejni papir (Dachpappe) in asfalt za tlak, kakor tudi lepo in močno narejena štedilna ognjišča in njih posamezne dele.

Pri stavbah, kjer ni vode blizu, neobhodno potrebne vodnjake za zabijati v zemljo, s katerimi je mogoče v malo urah in z majhnimi stroški na pravem mestu do vode priti; ravno tako se tudi dobivajo vsi deli za skopane vodnjake: železne cevi in železolitni gornji stojali, kakor tudi za lesene cevi mesingaste trombe in ventile in železne okove.

(224—49)

Za poljedelstvo:

Vsake vrste orodja, kakor: lepo in močno narejeni plugi in plužne, železne in lesene brane in zobovje zanje, motike, lopate, rovnice, krampe i. t. d. Tudi se dobiva zmirom sveži Dovski mavec (Lengfelder Gyps) za gnojenje polja.

!!Noben cilindar več ne bode počil!!

C. kr. priv.

streščasti in kroglasti cilindri

PATENT MARIJAN

(z varstveno znamko)

dobivajo se samo v c. kr. tovarniškej zalogi

P. KAJZEL-a,

trgovina s steklom, (451—20)

v Ljubljani, Stari trg št. 15.

Pred ponarejenimi cilindri brez varstvene znamke se svari.

Izvrstna svetloba.

Privarovanje petroleja.

J. Pserhofer-jeva

lekarna na Dunaji, Singerstrasse 15,
„Zum goldenen Reichsapfel“.

Kri čistilne kroglice, poprej „Univerzalne kroglice“ imenovane, zaslužujejo poslednje nazivanje s popo'no pravico, ker res je ni skoro bolezní, pri kateri bi ne bile že na tisočkrat te kroglice pokazale čudovitega učinka svojega. V najtrdovratnejših slučajih, ko so se druga zdravila zaman rabila, so te kroglice mnogobrojokrat popolnoma ozdravile. 1 škatljica s 15 kroglicami velja 21 kr., 1 zvitok s 6 škatljicami 1 gld. 5 kr., pri nefrankovani pošiljavi po povzetju 1 gld. 10 kr.

Če se poprej pošlje denar, stane s poštnine prosto pošiljati vred: 1 zvitok kroglic 1 gld. 25 kr., 2 zvitki 2 gld. 30 kr., 3 zvitki 3 gld. 35 kr., 4 zvitki 4 gld. 40 kr., 5 zvitkov 5 gld. 20 kr., 10 zvitkov 9 gld. 20 kr. — (Manj, nego jeden zvitok se ne pošlje.)

Pristne kroglice so le one, katerih nakaznica ima imenski počrk J. Pserhofer-jev in katere imajo na pokrovu vsake škatljice isti imenski počrk v rudeci barvi.

Nebrojno pisem je došlo, v katerih se zahvaljujejo konsumenti teh kroglic za njih ozdravljenje po najrazličnejših in težkih boleznih. Kdor je le jedenkrat jih poskusil, priporočá jih dalje.

Tu navedemo le nekaj zahvalnih pisem:

Schlierbach, 17. febr. 1888.

Vaše blagorodje! Udano podpisani prosí, da mu zopet pošljete štiri zvitke vaših koristnih in izvrstnih kri čistilnih kroglic.

S spoštovanjem

Ig. Neureiter, praktični zdravnik.

Hraše pri Smeledniku,
12 sept. 1887.

Blagorodni gospod! Božja volja je bila, da so mi prišle Vaše kroglice v roke in sedaj Vam pišem, kak uspeh da so imele: Prehladila sem se bila v otročji postelji, tako da nesem mogla opravljati več dela svojega in bila bi gotovo že mrtva, da me neso rešile Vaše čudovite kroglice. Bog blagoslovi Vas tisočkrat. Zaupam, da me bodo kroglice Vaše popolnem ozdravile, kakor so drugim k zdravju pomagale.

Terezija Knific.

Dunajsko Novomesto,
9. decembra 1887.

Vaše visokoblagorodje! Najtoplejšo zahvalo izrekam v imenu 60letne tete svoje. Trpela je za kroničnim katarom v želodci in vodenico. Življenje bilo jej je muka in mislila je, da je že zgubljena. Slučajno dobila je škatljico Vaših izvrstnih kri čistilnih kroglic, in je ozdravila, ko jih je dlje časa rabila. S spoštovanjem

Josefa Weinzettl.

Mitterinzersdorf pri Kirchdorfuna Zgor. Avstr., 10. januarja 1886.

Vaše blagorodje! Blagovolite mi poslati po pošti zvitok Vaših izvrstnih kri čistilnih kroglic. Ne morem, da ne bi Vam izrazila popolnega priznanja glede vrednosti teh kroglic in priporočala jih bodem, kjer bode prilžnost najtopleje vsem bolehaloćim. Pooblašćam Vas, da to zahvalo mojo smete porabiti, kakor hoćete. S spoštovanjem

Terezija Kastner.

Gottshardorf pri Kohlbachu,

v Av. Šlez, 8. oktobra 1886.

Vaše blagorodje! Prosim Vas prijazno pošljite mi 6 škatljic Vaših univerzalnih kri čistilnih kroglic. Le Vašim čudovitim kroglicam se mi je zahvaliti, da sem rešena žolodčeve moje bolezni, ki me je mučila pet let. Jaz nikdar nečem biti brez teh kroglic in izrekam Vašemu blagorodju najtoplejšo zahvalo svojo. S spoštovanjem

Ana Zwickl.

Rohrbach, 28. febr. 1886.

Vaše blagorodje! V meseci novembu m. l. naročil sem pri Vas zvitok teh pil. Jaz in žena moja opazila sva najboljši uspeh: oba naju je glava bolela ter sva bolehalo za zabasanjem, tako da sva že skoro obupala, če tudi sva le 46 let stara. In glejte, pile Vaše napravile so čudež in oprostile naju bolezni. S spoštovanjem

Anton List.

Ozebljinski balzam J. Pserhofer-ja,

že več let priznan za najboljšé zdravilo proti ozebljini vsake vrste, kakor tudi proti zastaranim ranam. 1 lonček 40 kr., s frankovano pošiljati 65 kr.

Trpotčev sok, hripavosti, krčevitemu kašlju. 1 ltr. stekl. 50 kr.

Amer. mazilo za protin, najboljšé sredstvo pri vseh protinskih in revmatičnih boleznih, trganji po udih, išiji, trganji po ušesih itd. 1 gld. 20 kr.

Prašek proti potenju nog. Cena škatljici 50 kr., s frankovano pošiljati 75 kr.

Balzam za gušo, najboljšé sredstvo proti napenjanju vratu. 1 flacon 40 kr., s frankov. pošiljati 65 kr.

Tonnochinin-pomada J. Pserhofer-ja, najboljšé sredstvo, da lasje hitreje rastejo. 1 lonček 2 gld.

Angl. čudoviti balzam, 1 stekl. 12 kr., 12 stekl. 1 gld. 20 kr.

Razen tu navedenih preparatov so v zalogi vse v avstrijskih listih objavljene domaće in inozemske farmacevtične specialitete in se vsi predmeti, ki bi jih morda ne bilo v zalogi, na zahtevanje toćao in ceno preskrbé.

Pošiljate po pošti se najhitreje izvrše proti predpošiljati zneska, večje naročbe tudi proti poštnemu povzetju.

Če se denar naprej pošlje (najbolje po poštni nakaznici), poštnina mnogo manj stane, kot pri pošiljavi s povzetjem. Največ zgoraj imenovanih specialitet se tudi dobiva v Ljubljani pri gospodih lekarnih **G. Piccoli** in **J. Swoboda.** (773—8)

Zdravilna esenca (Praške kapijice)

proti sprijenemu želodcu, slabemu prebavljenju, vsakovrstnim trebušnim boleznim, najboljšé domaće sredstvo. Steklenica 22 kr.

Fiakarski prašek, proti hripavosti, kašlju i. t. d. 1 škatljica 35 kr., s frankov. pošiljati 60 kr.

Univerzalni obliž profesorja Stendel-a, ki se je že večkrat pokazal za dobro zdravilo, če se kdo udari ali ubode, pri ulesih na nogah in trdovratnih bezgavkah, bolećih krvavih žuljih, črvu v prstu, pri ranjenih in unetih prsih, protinskih tokih in jednacih boleznih. 1 lonček velja 50 kr., s frankovano pošiljati 75 kr.

Univerzalna čistilna sol

A. W. Bullrich-a. Izvrstno domaće sredstvo proti nasledkom teškega prebavljenja, kakor: glavobolju, omotici, krčv v želodci, zgagi, zlatej žili, zabasanju i. t. d. 1 paket velja 1 gld.

Oćesna esenca Romershausen-a. 1 steklenica 2 gld 50 kr., 1/2 steklenice 1 gld. 50 kr.

SLOVANSKI SVET

izhaja tudi leta 1889. v isti obliki in po istem programu, kakor svoje prvo leto 1888., in sicer 10. in 25. dne vsakega meseca. Naročnina, katere se pošilja podpisnemu izdajatelju v Gorico, znaša za celo leto 4 gld., za pol leta 2 gld. in za četrt leta 1 gld.; za ljubljanske naročnike pa celoletno 3 gld. 60 kr., za pol leta 1 gld. 80 kr. in za četrt leta 90 kr.

Kazalo o vsebini lanskega letnika „SLOVANSKEGA SVETA“, katero dobé lanske naročniki posebe, našteva raznotere članke in spise, kakršni so n. pr.: „Kongres avstrijskih Slovanov 1. 1888.“, „Nemški in slovenski velikošolci v Avstriji“, „Narodna avtonomija in šola“, „Pravni čut Slovanov“, „K 900letju pravoslavja v Rusiji“, „Kultura in Avstrija“, „Rusija in papeštvo“, „Hierarhija na Ogerskem“, „Češko državno pravo“, „Kulturno orožje“, „Jezik in tuji duh“, „Narodnost in jezik“, „Občeslovanska akademija znanosti“, „Vesiki in narodnostni člen nista izjemna zakona“, „Kdo določuje literaturne jezike“, „Jezik, književnost in kultura“, „Kulturni program“, „Papeška pisma Adrijana II. in Ivana VIII.“, „Ivan Gundulić“, „Ogerski Rusi“, „Nasledstvo kmetij in narodnost“, „O bistvu dednosti“, „O cerkvenih obredih“, „O vplivanju krščanstva na drevnjo Ruso“, „Zadruška na Hrvaškem“, „Slovanska ornametika“ itd., itd.

Leta 1889. pridejo na vrsto važne razprave o raznih slovenskih kulturnih vprašanjih, n. pr.: „O zadruški, ruskem miru in artelju“, „O slovenski terminologiji za raznotere stroke“, „O slovenskem pravu“, „O slovenskih običajih in umetnostih“ itd., itd. Pretresale se bodo tudi specifiški slovanske zadeve, dopisi in novice pa bodo zabeleževali važne slovanske dogodke.

„SLOVANSKI SVET“ je v prvi vrsti namenjen zrelšemu slovenskemu občinstvu; temu se priporoča, da ga podpira gmotno še bolj, nego duševno.

Fran Podgornik,

izdajatelj „SLOVANSKEGA SVETA“
v Gorici.

(19—2)

Najnovejše leposlovno delo! NARODNA KNJIŽNICA.

I. ZVEZEK.

POBRATIMI.

Roman. — Spisal dr. J. Vošnjak.

Elegantno vezan 1 gld. 20 kr.

Dobiva se v „NARODNI TISKARNI“ v Ljubljani in v družih knjigarnah.

Proti ognju varne blagajnice in kasete po ceni in najsolidnejše narejene.

Na vseh razstavah jako visoko odlikovane. Založnik vseh avstro-ogerskih železnic, pošt-nih hranilnic itd. Odlikovan od Nj. c. kr. vele-častva z veliko zlato svetinjo za umetnost, znanost in industrijo. (3—3)

Feliks Blažiček, Dunaj, V., Straussengasse 17.

Gg. šolskim predstojnikom in učiteljem

(223—49)

priporoča

ANDREJA DRUŠKOVIČA

trgovina z železnino in orodjem

na Mestnem trgu št. 10

vsa vrtnarska orodja, kakor tudi orodja za sadjarejo in obdelovanje sadnih dreves, in sicer: drevesna strgulja, škarje za go-senice, ročna lopatica, drevesna žaga, sadni trgač, drevesne škarje, cepilnik, cepilnik za mladiče, cepilni nož, vrtnar-ski nož in drevesna ščetka. Orodja so vsa na lepo popleskani leseni plošči urejena in po prav nizki ceni.

Dobra knjiga.

... Navodi poslane knjige so sicer kratki in jedernati, pa kar nalašč za praktično porabo; ter so moji rodbini pri različnih boleznih izvrstno pomagali. — Tako in jednako glasé se zahvale, ki dobajajo skoro slednji dan Richter-jevi zalogi, ker se je knjiga s podobami „Der Krankenfreund“ razposlala. Kakor knjigi dodana izvestja srečno ozdravljenih dokazujejo, so ozdraveli, če so se ravnali po tej knjigi, celo taki, ki so že bili izgubili vsako upanje. Knjiga, v kateri so zapisani uspehi skušenj, zaslučuje resne pozornosti. Nikdo naj nikar ne zamudi po dopisnici pri Richter-jevi založbi v Lipsiji ali v Novem Jorku, 320 Broad-way, zahtevati 936. natis knjige „Der Kranken-freund“. Pošlje se brez stroškov. (805—4)

Odvetniški pisar,

dobro izurjen in slovenskemu jeziku popolnem več,

vsprejme se takoj.

Ponudbe naj se blagovoljno pošljejo upravnistvu tega lista z naslovom: „T.“.

(23—2)

Poezije

SIMONA GREGORČIČA.

II. zvezek. — Založil Josip Gorup.

Dobivajo se samo pri meni. Broširane po 1 gld., s pošto 5 kr. več; elegantno vezane po 1 gld. 60 kr., s pošto 5 kr. več. (439—46)

Naročila se najlažje izvršujejo po poštinih nakaznicah.

FRAN DEŽMAN,

knjigovez v Ljubljani, Sv. Petra cesta št. 6.

Na najnovejši in najboljši način

umetne (825—13)

zobe in zobovja

ustavlja brez vsakih bolečin ter opravlja plombo-vanja in vse zobne operacije, — odstranjuje zobne bolečine z usmrtenjem živca

zobozdravnik A. Paichel,

poleg Hradskega (čevljarskega) mostu, I. nadstropje.

Gospodu G. PICCOLI-ju,

lekarju „Pri angelju“, — v Ljubljani.

Moj sin je trpel skozi dve leti vsled gastralgije, slabega prebavanja in želodčnega krča, da ga je ta bolezen vsega shujšala in skoro uničila. Pri njem poskušal sem vsa sred-stva, ki nam jih naša véda zadaže in tudi nesem pozabil najrazličnejših rudninskih vod. Toda zboljšek bil je le za malo trenutkov. Slednjič si do-mislil, poslužiti se Vaše zelo pohvaljene esence za želodec in uspeh je bil tako nagel in sijajen, da je moj sin, porabivši samo 6 steklenic, popol-nemozdravil.

Pri takem vspehu morem Vašo esenco le naj-gorkeje priporočati vsem trpečim vsled slabe pre-bave, zlate žile itd., ter Vas tudi pooblastim, da to spričevalo moje hvaležnosti kot v resnici zaslu-ženo pohvalo tudi razglasite.

V Trstu 1887. Dr. Leon Levi.

V steklenicah po 15 kr. dobiva se v skoro vseh le-karnah na Štajerskem, Koroškem, v Trstu, na Primor-skem, Tirolskem, v Istri in Dalmaciji. — V Rudol-fovem se dobiva v lekarni Rizzioli-jeve. (208—40)

Seigel-ove čistilne kroglice.

Najboljše sredstvo proti zabasanju in otrpnenju jeter.

(855—12)

Te kroglice ne shušajo — kakor mnoga druga zdra-vila — stanja bolnikov, dokler se boljši ne čuti. Njihov upliv je, če tudi mil, vendar popoln in brez neprijetnih nasledkov, kakor slabosti, ščipanja po trebuhu itd. itd. — Seigel-ove čistilne kroglice so najboljše sredstvo, ki se je kedaj izumilo. Očistí čreva vseh dražečih tvarin in pusté drob v zdravem stanju. Najboljše nahajajoče se sredstvo proti uničevalkama našega življenja — neprebavljivosti in otrpnosti jeter. — Te kroglice obvarujejo pred mrzlico in vsakovrstnimi boleznimi, ker odstranijo iz črev vse strupene tvarine. Kroglice uplivajo hitro in vendar lahko, ne naprav-ljajoč bolečin. — Če imaš hud nahod ali ti preti mrzlica, te boli glava, čutiš bolečine v hrbtu in članih, odpravile ti bodo Seigel-ove čistilne kroglice nahod in pregnale mrzlico. — Obložen jezik s slanim okusom napravljajo škodljive snovi v želodci. Nekaj doz Seigel-ovih kroglic bode očistilo želodec, odstranilo slab okus in zopet povrnilo slast do jedij, in s tem vrne se hkratu zdravje. — Večkrat prouzročijo polstrohljena živila bljuvanje, slabosti in drisko. Če se čreva s Seigel-ovimi čistilnimi kroglicami očistijo tacih nesnag, minejo neprijetni učinki in zdravje se povrne. — Seigel-ove čistilne kroglice varujejo pred nasledki nezmerne uživa-nja jedij in pijač — če se uživajo, predno gremo spat — ne da bi kaj motile spanje. — Cena škatlici Seigel-ovih čistilnih kroglic je 50 kr. — Dobivajo se le v podolgastih škatljicah v vseh lekarnah Avstro-Ogerske.

Pred ničvrednimi izdelki, ki celo škodljivo upli-vajo, se svari.

Lastnik „Shakerjevega izveleka“ in Seigelovih kroglic je A. J. White, Limited London, 35 Faringdan Road E. C.

Glavno zalogo in centralno razpošiljalnico ima Ivan Nep. Harna, lekarna „Pri Zlatem levu“ v Krome-riži (na Moravskem) in se dobiva skoro v vseh lekarnah v Avstriji.

Imajo lekarne:

na Kranjskem, Koroškem, Primorskem: v Ljub-ljani, Velikovič, Wolfsbergu, Ub. pl. Trnkoczy, G. Picoli; v Celovci, Peter Birnbacher, Alf. Egger in W. Thurnwald; v Brezah, Št. Mohorji, Preva ih, Go-stentschnig; na Trbižu, v Beljaku, dr. Kumpf, Friedr. Scholz; v Ajdovščini, Idriji, Kamniku, Pulji, J. Cabucchio; na Reki, G. Prodram; v Gorici, J. Cristofe-letti, Pontoni, A. Gironzoli; v Trstu, Suttina A., al Ca-melo, Praxmarer A. al due Mori, J. Serravallo, al Reden-tore C. Zaneti, alla Sesta d'oro; Podgradom, Nic. Bar-Gionović; v Sptjetu, Alijanović, Tocigi; v Zadru, An-drovič; v Sušaku pri Reki, v Novem pri Reki, v Malem Lošinj, O. Viviani, in skoro v vseh lekar-nah ostalih mest države.

Sledeče zahvalno pismo je došlo od Nj. prejas-nosti:

Spoštovani gospod!

Izveleček olja za sluh

c. kr. sekundarskega zdravnika dr. Schipka ozdravil je popolnoma mojo zelo zastarelo gluhotu, katero sem dobil pri obleganji Sebastopolja. Sedaj sem vsled rabe tega zdravila popolnem zadobil svoj sluh, za kar Vam s tem izrekam javno zahvalo ter priporočam sled-njemu, ki je gluha, to neprecenljivo sredstvo.

V Kovnu.

Knez Ivan pl. Gimtov.

Ta

izveleček olja za sluh

c. kr. sekundarskega zdravnika dr. Schipka dobiva se z navodilom, kako rabiti, po 1 gld. 50 kr. v glavni zalogi Frana Giacomelli-ja, Wien, Fünf-haus, Stadiongasse 1. (781—6)

Za p. n. poljedelce!

S tem naznanjamo interesovanim krogom, da, kakor vsako leto, tudi za leto 1889. takoj prevza-memo katerokoli množino

sladorne pese

po 90 kr. 100 kilo loco naše tovarne, in sicer proti gotovemu plačilu.

Vabimo p. n. gospode kmetovalce, da pridelu-jejo to znatno kulturno rastlino in naznanjamo, da jim zastonj preskrbimo potrebno seme izvrstne in skušene vrste.

Želimo skoro dotičnih oglasil v našej tovarni-škej pisarni. Tudi imamo zastonj in franko na raz-polago navod, v slovenščini in nemščini, kako se prideluje sladorna pesa.

Ljubljana, 31. decembra 1888.

(886—3)

Avg. Tschinckl-a sinovi.